

కేనోపనిషత్తు

శాంతి మంత్రం

ఓం అప్తయన్తు మహాంగాని వాత్సాణాశ్వత్తుః; శ్రోత్రమధో బలమింద్రియాణిచ సర్వాణి
సర్వం బ్రహ్మాపనిషద్రం మా ఇ హం బ్రహ్మాసిరాకుర్మం మామా బ్రహ్మ సిరాకరోదసిరాకర
ణ మస్త్రఫసిరాకరణం మే ఇ స్తు తదాత్మని సిరతే య ఉపనిషత్తు ధర్మస్తేమయసన్తు
తేజమయసన్తు॥

ఓం శాంతిః శాంతిః శాంతిః

మమ - నా ; అంగాని - అవయవాలు; అప్తయన్తు - శత్రీవంతములగు గాక; ఆధో -
ఇంకనూ; వాత్స - వాత్సు; ప్రాణః - ప్రాణం; చక్షుః - కన్ను; శ్రోత్రమ్ - చెవి; బలమ్ - శక్తి;
సర్వాణి - అస్తి; ఇంద్రియాణి - ఇంద్రియాలు; చ - కూడ; షైపనిషత్తులో
చెప్పబడిన; బ్రహ్మ - బ్రహ్మం; సర్వం - సమస్తం; అహం - నేను; బ్రహ్మ - బ్రహ్మస్తి; మాని
రాకుర్మం - సిరాకలింపకుందును గాక; బ్రహ్మ - బ్రహ్మం; మా - నన్ను; మాని రాకరోత్
- సిరాకలింపకుండుగాక; అసిరాకరణం - సిరాకలించకుండటం; మే - నాయెడల; అస్తు
- ఉండుగాక; ఉపనిషత్తు - ఉపనిషత్తులతో; యే - హింది, ధర్మః - ఉత్తమ గుణాలు;
(ఉన్నవో); తే - అవస్తి; తదాత్మనివిరతే - ఆ ఆత్మలో శ్రద్ధగలమయి - నాయందు; సన్తు -
ఉండుగాక.

నా అవయవాలు శత్రీవంతాలగుగాక. నా వాత్సు, ప్రాణాలు, కళ్ళు, చెవి మరియు అస్తి
ఇంద్రియాలు శత్రీవంతాలగుగాక. ఈ సకలబ్రహ్మిండము వేదాంతవేద్యమైన బ్రహ్మమే.
ఎన్నడూనేను బ్రహ్మస్తి సిరాకలించకుందునుగాక. బ్రహ్మం నన్ను సిరాకలింపకుండుగాక
(అనగా నేను ఆ బ్రహ్మమే కదా!). నా సిరాకరణం బ్రహ్మంలో లేకుండుగాక. బ్రహ్మసిరాక
రణం కశీసంనాలో లేకుండుగాక. ఉపనిషత్తుల్లో చెప్పబడిన ఉత్తమగుణాలు ఆత్మసిరతు
డైన నాయందు సిలుచుగాక. నా యందు ఆ సకలధర్మములు నెలకొనుగాక!

ఓం శాంతిః శాంతిః శాంతిః

కేనోపనిషత్తు - మొదటిభాగం

కేనేషితం పతతి ప్రేషితం మనః

కేనప్రాణః ప్రథమః ప్రైతియుక్తః

కేనేషితాం వాచమిమాం వదస్తి

చక్షుః శ్రీత్తం క ఉ దేవోయునక్తి॥

1

మనః - మనస్సు; కేన - దేశిచేత; ప్రేషితం - పంపబడి, పతతి - తన పనులుచేయ దు
ముకుచుస్తుని; కేన - ఎవసిచేత; యుక్తః - నియోగింపబడిప్రథమః - ముఖ్యమైనప్రాణః
- ప్రైతం, ప్రైతి - తన పనులపై సంచలస్తుంది; కేన - దేశిచేత; ఇషితామ్ - ఇష్టాస్మి అను
సలంచిజమామ్ - ఈ; వాచమ్ - మాటలు; వదస్తి - మానవులు పలుకుతారు?; చక్షుః
- కన్సు; శ్రీత్తం - చెవి; ఉ - నిజానికి; ఈ - హి; దేవః - తేజోవంతుడు; యునక్తి -
నియమించుతాడు?

తిష్ఠడు : మనస్సుని దాని విషయాలపైకి పడేటట్లు ఏది ప్రేరేషిస్తుంది? దేశిచేత ప్రయో
గించబడి ప్రాణం తన పనులను కొనసాగిస్తుంది? దేశి ఇష్టాస్మి అనుసలంచి మానవు
లు మాటలు మాటల్లడుతారు? నిజంగా ఏ బుధ్మి కళను చెవులను నియమిస్తుంది?

శ్రీత్తస్త శ్రీత్తం మనసో మనో యద్

వాచో హ వాచం స ఉ ప్రాణస్త ప్రాణః

చక్షుప్త్యధ్యారతి ముచ్ఛధీరాః

ప్రేత్తాస్తాలోకా దమ్యతాభవస్తి॥

2

యత్ - ఏదైతే; శ్రీత్తస్త - చెవియొక్క; శ్రీత్తమ్ - చెవియో; మనస్సః - మనస్సుయొక్క;
మనః - మనస్తి; వాచః - వాక్యయొక్క; హ - నిజంగా; వాచమ్ - వాక్య; సః - అదే;
ఉ - మలయు; ప్రాణస్త - ప్రాణంయొక్క; ప్రాణః - ప్రాణమో; చక్షుపః - కన్సుయొక్క,
చక్షుః - కన్సో (ఈ విధంగా తెలుసుకుని ఆత్మ ఈ ఇంత్రియాలూ మొదలైనవే అన్న

భ్రాంతి); అతి ముచ్చ - వదిలించుకుని; ధీరః - బుట్టిమంతులు, అస్త్రాత్మ - ఈశ; లోకాత్మ - ఇంద్రియ జీవనం నుండి; ప్రేత్త - తప్పుకొని: అమృతః - అమరులు; భవస్తి - అవుతారు.

ఆచార్యుడు: ఆత్మ సత్కీర్తననే చెవి వింటుంది. కన్న చూస్తుంది. జిహ్వ మాట్లాడుతుంది. మనస్స గ్రహిస్తుంది. ప్రాణాలు పనిచేస్తాయి. బుట్టిమంతుడు ఆత్మను ఈశ ఇంద్రియ వ్యాపారాలనుండి వివళిస్తాడు. ఇంద్రియబద్ధమైన జీవితాన్ని దాటి అమరత్వాన్ని పొందుతాడు.

నతత్త చట్టర్ధచ్ఛతి నవాగ్ గచ్ఛతి నోమనః

న విద్మో న విజాసీమో యత్తైత దనుశివ్యత్తే ॥

3

తత్త - ఆభిష్ట్వావిషయములో; చట్టః - కన్న, నగచ్ఛతి - పోజాలదు; నవాగ్ - మాటలు (పోజాలవు); న ఉ మనః - మనస్సకూడ (పోజాలదు); (తత్త - అది); న విద్మో : - మాకు తెలియదు; యథా - ఎలాగు; హిత్తే - దీనిని; అనుశివ్యత్తే - నేల్చించవచ్చునో; (తత్త అపి - అదికూడా); న విజాసీమః - మాకు తెలియదు.

ఆ బ్రహ్మవిషయములో కన్న పోజాలాడు మాటలుగాని మనస్సగాని పోలేవు. కాబట్టి మాకు దాని గులంచి తెలియదు. దాన్ని వివిధంగా నేల్చించ వచ్చునో ఆ పద్ధతి కూడా మాకు తెలియదు.

అస్త్ దేవ తట్ట్వదితాదధో అవిదితాదధి ।

ఇతి సుశ్రుమ పూర్వోషాం యేనస్తద్ వ్యాచచక్షిరే॥

4

తత్త - అది; విదితాత్మ - తెలిసినదానికంటే; హివ - శిశ్చయంగా; అస్త్ దేవ - జిస్త్ మైనది; ఆధో - ఆపైన; అవిదితాత్మ - తెలియని దానికంటి; అధి - అతితమైనది; యే - ఎవరైతే; సః - మాకు; వ్యాచచక్షిరే - వివలంచారో; పూర్వోషాం - పూర్వీకులనుండి; ఇతి - ఇలా; సుశ్రుమ - మేం విన్నాం.

శిశ్చయంగా అది తెలిసిన దానికంట జిస్త్ మైనది. ఆ తరువాత అది తెలియనికంట అతితమైంది. దానిని మాకు వివలంచిన పూర్వీకులనుండి మేం ఈ విధంగా విన్నాం.

యత్ వాచా నభ్యుచితం యేన వాగభ్యుద్ధతేః

తదేవ బ్రహ్మత్వం విభ్రి నేదం యాదిద ముఖాసనతే॥

5

యత్ - విద్యైతే, వాచా - మాటలచేత; అనభ్యుచితమ్ - ప్రకటింపబడదో, యేన - దేశిచేత; వాక్ - మాటలు; అభ్యుద్ధతే - ప్రకటింపబడుతాయో; తత్ హివ - అది మాత్రమే;

బ్రహ్మ - బ్రహ్మం అని; త్వమ్ - నువ్వు; విభ్రి - తెలుసుతో; యత్ - విద్యైతే; ఇదమ్ - ఈశ : ఉపాసనతే - జనులు పూజిస్తూ ఉన్నారో; ఇదమ్ - ఇథి; న - కాదు.

మాటలు దేస్మి ప్రకటించలేవో మాటలనే విధి ప్రకటిస్తుందో అది మాత్రమే బ్రహ్మం అని ఈ జనులు పూజించేటి కాదని తెలుసుతో.

యత్వనసా నమనుతే యేనాహలర్తునో మతమ్మి

తదేవ బ్రహ్మత్వం విభ్రి నేదం యాదిద ముఖాసనతే॥

6

యత్ - హిథి (ఏ ప్రత్యుగ్ంత్ చైతన్యము); మనసా - మనస్సుచే; న మనుతే - గ్రహించ బడదో, యేన - దేశిచేత (ఏ ప్రత్యుగ్ంత్ చైతన్యము చేత); మనః - మనస్సు; మతమ్ (జతి) - సంకల్పదులలో ప్రసరించును(అని); ఆహము:- చెప్పుదురోతత్ హివ - అది మాత్రమే; బ్రహ్మ - బ్రహ్మం అని; త్వమ్ - నువ్వు; విభ్రి - తెలుసుతో; యత్ - విద్యైతే; ఇదమ్ - ఈశ : ఉపాసనతే - జనులు పూజిస్తూ ఉన్నారో; ఇదమ్ - ఇథి; న - కాదు.

మనస్సుచేత గ్రహించ శక్తిం కాశిటి, దేశిచేత మనస్సు సంకల్పదులలో తిరుగునో అది మాత్రమే బ్రహ్మం అనీ, ఈ జనులు ఇక్కడ పూజించేటి కాదని తెలుసుతో.

యచ్ఛథ్మా న పత్సుతియే న చథ్మాంపి పత్సుతి

తదేవ బ్రహ్మత్వం విభ్రి నేదం యాదిద ముఖాసనతే॥

7

యత్ - దేశిస్తే; చథ్మాపి - కన్నులచేత; న పత్సుతి - (మాణవుడు) చూడడో, యేన - దేశిదేత; చథ్మాంపి - కన్నులను; పత్సుతి - చూస్తాడో, తత్ హివ - అది మాత్రమే; బ్రహ్మ - బ్రహ్మం అని; త్వమ్ - నువ్వు; విభ్రి - తెలుసుతో; యత్ - విద్యైతే; ఇదమ్ - ఈశ : ఉపాసనతే - జనులు పూజిస్తూ ఉన్నారో; ఇదమ్ - ఇథి; న - కాదు.

తన్నులు చూడజాలనిది కాని దృష్టిని చూచేది - అది మాత్రమే బ్రహ్మం అనీ, ఈ జనులు ఇక్కడ పూజించేది కాదనీ తెలుసుకో.

యచ్ఛోత్తేణ న శ్రీణోతి యేన శ్రీత్తమిదం త్రుతమ్|

తదేవ బ్రహ్మత్వం విభ్రి నేదం యాదిద ముఖాసతే॥ 8

యత్ - దేసిని; శ్రీత్తేణ - చెవిద్వారా; నశ్రీణోతి - మానవుడు వినజాలడో, యేన - దేసి చేత; ఇదం - ఈ; శ్రీత్తం - వినికిడి; త్రుతం - వినబడుతుందో. తత్ ఏవ - అది మాత్రమే; బ్రహ్మ - బ్రహ్మం అని; త్వమ్ - నువ్వు; విభ్రి - తెలుసుకో; యత్ - విద్ధితే; ఇదమ్ - ఈమ్; ఉమాసతే - జనులు పూజిస్తూ ఉన్నారో; ఇదమ్ - ఇది; న - కాదు.

మానవుడు చెవిద్వారా వినజాలనిది దేసిచేత వినికిడి వినబడుతున్నదో - అది మాత్రమే బ్రహ్మం అనీ, ఈ జనులు ఇక్కడ పూజించేది కాదనీ తెలుసుకో.

యత్ ప్రాణేన న ప్రాణిత యేన ప్రాణః ప్రణీయతే|

తదేవ బ్రహ్మత్వం విభ్రి నేదం యాదిద ముఖాసతే॥ 9

యత్ - దేసినైతే ; ప్రాణేన - ఉంపిలచేత; నప్రాణిత - వాసన చూడ జాలడో; యేన - దేసిచేత; ప్రాణః - ఉంపిలి; ప్రణీయతే - శ్వాసిచ్ఛాటనములను సలుపునో; తత్ ఏవ - అది మాత్రమే; బ్రహ్మ - బ్రహ్మం అని; త్వమ్ - నువ్వు; విభ్రి - తెలుసుకో; యత్ - విద్ధితే; ఇదమ్ - ఈమ్ - ఈ; ఉమాసతే - జనులు పూజిస్తూ ఉన్నారో; ఇదమ్ - ఇది; న - కాదు.

మానవుడు ఉంపిల చేత వాసన చూడజాలడో, దేసిచేత ఉంపిల శ్వాసిచ్ఛాటనములను సలుపునో - అది మాత్రమే బ్రహ్మ అనీ ఈ జనులు ఇక్కడ పూజించే ఇది కాదనీ తెలుసుకో.

ఇది ప్రథమభాగము

రెండవ భాగము

యది మన్మసే సువేదేతి దభ్రమేవాహి

నూనం త్వం వేత్త బ్రహ్మణో రూపమ్|
 యదస్తత్వం యదస్త దేవేష్టధను
 మీ మాంస్త మేవతే మన్మే విభితమ్||

1

యథ - ఒకవేళ, సువేద ఇతి - బ్రహ్మతత్వం నాకు బాగా తెలుసును అని; మన్మసే - అనుకున్నట్లయితే; నూనం - నిశ్చయంగా; త్వం - నువ్వు; దభ్రమ్ వివ - చాలా కొంచెం మాత్రమే; అపి - బహుః; బ్రహ్మః - బ్రహ్మం యొక్క; రూపమ్ - రూపం; వేత్త - తెలుసు కున్నావు; త్వమ్ - నువ్వు; (ప్రాణులలో) అస్తి - ఈ బ్రహ్మం యొక్క, యత్ - ఏ; రూపమ్ - రూపం; వేత్త - తెలుసుకున్నావో; అపిచ - ఆపైన, దేవేషు - దేవతలలో; అస్తి - దాని యొక్క; యత్ - ఏ; (రూపం తెలుసుకున్నావో సిజంగాఅదంతా చాలా కొంచెమే) ఆఫ ము - అందుచేత ఇక; తే - సీకు; (బ్రహ్మం); మీ మాంస్తమ్ వివ - తెలుసుకోవలసిన విషయమే; విభితం - (నాకు బ్రహ్మం) తెలిసిందని; మన్మే - అనుకుంటూన్నాను.

ఆచార్యుడు : నేను బ్రహ్మతత్త్వాన్నిగూర్చి బాగానే తెలుసుకున్నాను అని ఒకవేళ అనుకున్న ట్లయితే నువ్వు తెలుసుకున్నది చాలా స్వల్పం; ఎందుకంటే నువ్వు చూచే ప్రాణులలో దేవతలలో పరిచ్ఛిన్నమైన బ్రహ్మం రూపం అతి స్వల్పం. కాబట్టి బ్రహ్మాన్ని గూర్చి నువ్వు ఇంకా తెలుసుకోవలసి ఉంది.

తిష్ఠుడు : (మజ్జా చింతనచేసి బ్రహ్మం సాక్షాత్కారించుకొని) బ్రహ్మం తెలుసుకున్నానని అనుకుంటున్నాను.

నాయం మన్మే సువేదేతి నో న వేదేతి వేద చా
 యోనస్తత్ వేద తద్వేదనో న వేదేతి వేద చా॥

2

అహం - నేను; సువేద ఇతి - చక్కగా తెలుసినది అని, నమన్మే - అనుకోను; నో న వేద ఇతి- తెలియనిది అనుకొనను, వేదచ - తెలుసుకూడా; నః - నా తోసి విద్యార్థులలో, యః - ఎవరు; న ఉ న వేద - తెలయనిబికాదు; నో వేద ఇతిచ - తెలిసనిబికూడా; తత్ - అటి; వేద - తెలుసును; (అతడు); తత్ - దానిని (ఆ బ్రహ్మమును) వేద - తెలుసు కున్నాడు.

నాకు బాగా తెలుసును అని నేను అనుకోను. నాకు తెలియదు అని కూడా కాదు. తెలు సుకూడా. నా తోడివిద్యార్థులలో అది తెలియనది కాదు అనీ, తెలిసినది అనీ గ్రహించిన వాడుదానిని గ్రహించగలడు.

యన్తామతం తస్త మతం మతం యస్త న వేద సః

అవిజ్ఞాతం విజానతాం విజ్ఞాత మవిజానతామ్॥

3

(బ్రహ్మతత్వం) యస్త - ఎవనికి; అమతమ్ - తెలియదో; తస్త - అతనికి; మతమ్ - తెలుసును; యస్త - ఎవనికి; మతమ్ - తెలుసునోసః- అతడు, న వేద - తెలుసుకోలేదు; (యన్తాత్ - ఎందుకంటీ) విజానతాం - తెలిసినవాలకి;(పండితులకు) (బ్రహ్మతత్వం) అవిజ్ఞాతం - తెలియనిది; అవిజానతాం - అజ్ఞానులకు (తెలియని వాలకి); విజ్ఞాతం - తెలిసినది.

ఏ బ్రహ్మవేత్త తనకు బ్రహ్మం తెలియదని భావించునో వాడు దాన్ని తెలుసుకుంటాడు.

ఏ బ్రహ్మవేత్త తనకు బ్రహ్మం తెలుసునని భావింస్తాడో వాడు దాన్ని తెలుసుకోలేదు. బ్రహ్మవేత్తలు రెండుతెగలు. బ్రహ్మము తెలిసినది అనుకొనువారు. వీలకి బ్రహ్మముతెలయనికి ఈని రెండవతెగవారు బ్రహ్మము తెలియదు అనుకొనువారు. వీలకి బ్రహ్మము తెలియును.

ప్రతిబోధవిదితం మత మమ్మతత్వం హి విష్టతే|

ఆత్మనా విష్టతే వీర్యం విద్యయా విష్టతే_ఇమ్మతమ్ || 4

ప్రతిబోధ విదితం మతం - ఎవడు అన్ని మనోవికారాల ద్వారా బ్రహ్మం స్ఫూర్తి గోచరం చేసుకున్నాడో (అతడు); అమృతత్వం - అమరత్వాన్ని; హి - నిష్టయంగా, విష్టదే- పాందుతాడు, ఆత్మనా - ఆత్మచేత; వీర్యం - నిజమైన బలం; విష్టతే - లభస్తుంది; విద్యయా- (పరమాత్మను గూల్చిన) జ్ఞానం ద్వారా; అమ్మతమ్ - అమరత్వం; విష్టతే - పాందుతాడు.

మనస్సుచెందే ప్రతి వికారంద్వారా దాన్ని స్ఫూర్తిగోచరంచేసుకున్నవాడు అమరత్వాన్ని పాందుతాడు. ఆత్మద్వారా అతడు నిజమైనబలాన్ని పాందుతాడు. జ్ఞానం ద్వారాఅమరత్వాన్ని పాందుతాడు.

ఇహా చేద వేది దథ సత్యమన్ని
న చేచిహవేచి న్నహాతీ వినష్టిః
భూతేషు భూతేషు విచిత్ర ధీరః

పేత్తాన్నిలోకా దమ్యతా భవస్తి॥

5

ఇతి ద్వితీయ ఖండః

ఇహ - ఇక్కడ; అవేదితచేత్ - తెలుసుకుస్తుట్టయితే, అథ - ఆపైన్; సత్యమ్ - (సిజమైన జీవనం) సత్యం; అస్తి - ఉన్నది; ఇహ - ఇక్కడ; న అవేదితచేత్ - తెలుసుకోస్తుట్టయితే; (తదా - అప్పుడు); మహాతి - గొప్ప; సినష్టిః - వినాశః, (తస్మాత్ - అందుచేత); ధీరాః - ప్రజ్ఞావంతులు; భూతేషు భూతేషు - అన్ని జీవాలలో; (ఆత్మ తత్త్వమును); విచిత్ర - సాఙ్కాత్కులంచు కుని, అస్తిత్ - లోకాత్ - ఇంద్రియ జీవనం నుండి (లేదా ఈ లోకం నుండి); ప్రేత్ - సిప్పుమించి; అమ్యతాః - అమరులు; భవస్తి - అవుతారు.

ఇక్కడ ఈ ప్రపంచంలో దాన్ని సాఙ్కాత్కులంచుకుస్తుట్టయితే ఆపైన సిజమైన జీవితం ఉన్న ది. ఇక్కడ సాఙ్కాత్కులంచుకోస్తుట్టయితే సర్వనాశనమేప్రతి జీవిలోనూ ఆత్మను వివక్షించు కుంటూ ప్రజ్ఞాశాలి ఇంద్రియ జీవనాన్ని అతిక్రమించి అమరతాస్తి పొందుతాడు.

మూడవ భాగం

బ్రహ్మ హ దేవేభో విజగ్నే, తస్తమా
బ్రహ్మణో విజయే దేవా అమహీయున్తు
త విష్ణున్తాస్తికమేవాయం విజయో
స్తాకమేవాయం మహిమేతి॥

1

బ్రహ్మ - బ్రహ్మం; దేవేభృః - దేవతలకు; విజగ్నే - జయం చేకూర్చేను; హ - అని కథ; తస్తమా - ఆ బ్రహ్మంయొక్క; విజయే - జయంలో; దేవాః - దేవతలు; అమహీయున్తు - మహిమాస్త్వాత్మలయ్యారు; తే - వారు; అయమ్ - ఈ; విజయః - విజయం, వివ - సిజం గా; అస్తికం - మాదే; అయమ్ - ఈ; మహిమా - ఘనత; ఇతి - అని; విష్ణు - తలచిలి.

ఆచార్యుడు : బ్రహ్మం ఒకప్పుడు దేవతలకు (రాత్మసులపైన) విజయం సంపాదించిందని కథ. విజయం బ్రహ్మంవలనే కనా, దానివలన దేవతలు మహిమాస్త్వాత్మలయ్యారు. సిజం గా మేమే గెలిచాం, మాదే ఈ ఘనత దేవతలు తలపెసారు.

తద్దైషాం విజజ్ఞో, తేభోహ ప్రాదుర్భభూవ

(బ్రహ్మం) హ - అప్పుడు; విషామ్ - వాల(దేవతల); తత్ - ఆ (గర్వం); విజస్థో - తెలుసు కున్నది; తేళ్ళు - వాలకి (వాడుట); ప్రాదుర్భావ - తాను ఆవిర్భవించింది; తత్ - ఆ; ఇదమ్ - ఈ; యత్కమ్ - దివ్యతేజము; కిమ్ - విమిటో; ఇతి - అని; నవ్యక్తానుత - (వాలకి) తెలియలేదు.

దేవతల ఈ గర్వం బ్రహ్మం తెలుసుకున్నది. వాల వాడుట దివ్యతేజమైన సాక్షాత్కారించింది. కాని ఆ అపురూపమైన శక్తి విమిటో వాలకి అర్థం కాలేదు.

తేర్చి మఱువన్, జాతవేద; వితద్

విజానీహి కిమేతద్ యత్కమితి; తథేతి॥

తే - వారు; (దేవతలు); అగ్నిమ్ - అగ్నితో; అబువన్ - ఇలా అన్నారు; జాతవేదః - ఓ జాతవేదుడా; కిమ్ వితత్ యత్కమ్ ఇతి - ఈ శక్తి విమిటో అని; వితత్ - ఇది; విజానీహి - తెలుసుతో; తథా - అలాగే; ఇతి - అని (అగ్ని అన్నాడు).

దేవతలు అగ్నిదేవునితో “ఓ జాతవేదుడా (సర్వజ్ఞుడు) ఈ అపురూపమైన శక్తి విమిటో తెలుసుతో” అన్నారు. అందుకు అగ్నిదేవుడు ఒప్పుకున్నాడు.

తదబ్దురువ్తీ, తమబ్దువదత్ కోత్తిసీతి, అగ్నిరాష

అహమస్త్వత్తు బ్రవీజ్ఞతవేదా వా అహమస్త్వత్తితి॥

(అగ్నిః - అగ్ని) తత్ - ఆ దివ్యతేజమువద్దకు; అబ్దురువ్తీ - త్వరగా పెళ్లాడు; తమ్ - అతసి సి; (ఆ దివ్యతేజము) కః అసి ఇతి - సువ్వు ఎవరవు అని అబ్దువదత్ - అడిగించి; అహమ్ - నేను, అగ్నిః వైఅస్తి - అగ్నిని కదా; ఇతి - అని; అహమ్ - నేను; జాతవేదాః అస్తి - జాతవేదుడను; ఇతి - అని; అబ్రవీత్ - అన్నాడు.

అగ్ని ఆ దివ్యశక్తి వద్దకు వేగంగా పెళ్లాడు. నీ వెవలవని ఆ శక్తి అతణ్ణి ప్రశ్నించింది. నేను అగ్నిసి. సర్వజ్ఞాణి” అని అగ్ని బదులిచ్చాడు.

తస్మిం స్తువయి కింబీర్ష మిత్తహీదం సర్వం

దహేయం యదిదం పృథి వ్యామితి ॥

5

తస్మిన్ త్వయి - (అలాంటి కీర్తిగల) సీలో; కిమ్ - హిమి; కీర్షమ్ - శత్రీ; ఇతి - అని (ఆ శత్రీ అడిగించి); పృథివ్యామ్ - భూమిమీద; యత్ ఇదమ్ - హిదేబి; (ఉన్నదో); ఇదమ్ - ఇబి;

సర్వం అపి - అంతా కూడా; దహేయమ్ కాల్పివేయగలను; ఇతి - అని (అగ్ని) అన్నాడు.
హతే సీలో హిం శత్రీ ఉంబి? అని ఆ బిష్టశత్రీ అడిగించి. భూమిమీద హిదేబి ఉందో అంతటి సీ నేను దహించివేయగలను అన్నాడు అగ్నిదేవుడు.

తస్మిత్వణం సిదధావేతద్ దహేతి
తదుప్రేయాయ సర్వజవేన తన్న
శశాకదగ్ధం స తత హివ సివవ్యతే సైత
దశకం విజ్ఞాతుం యదేతద్ యత్థమితి॥

6

హితత్ - టిన్ని; దహ - కాల్పు; ఇతి - అని (చెప్పి); తస్మి - అతసికి (ఎదుట); త్వణమ్ - గడ్డి వెచిచను; విదధా - ఉంబింబి; , సర్వజవేన - (అగ్ని) యావచ్ఛక్తితో; తత్ - దాన్ని; ఉప ప్రే యాయ - సమీపించాడు, తత్ - దాన్ని దగ్ధమ్ - కాల్పుటకు, సశశాక - అసమర్థుడ యాత్మడు; సః - అతడు (అగ్ని); తతః - అక్కడినుండి; సివవ్యతే హివ - మరలిపెచియాడు, యత్ - హిదో, హితత్ - ఈ, యత్థమ్ - బిష్ట శత్రీ, హితత్ - ఇబి; విజ్ఞాతుమ్ - తెలుసుకి డానికి, అశకమ్ - నాకు శక్త్యం కాలేదు; ఇతి - అని (దేవతలకు చెప్పాడు).

ఆ బిష్ట శత్రీ అతసి ఎదుట ఒక గడ్డివెచిచను ఉంచి కాల్పు అన్నది. అగ్ని తన యావచ్ఛక్తి తో ప్రయత్నించాడు కాని ఆ గడ్డివెచిచను కాల్పులేకపెచియాడు. అగ్నిదేవుడు దేవతల వద్దకు మరలిపెచియి ఈ అపురూపమైన శత్రీ హిమిటో నేను తెలుసుకిలేకపెచియాను అన్నాడు.

అథవాయు మఖ్యహన్, వాయువేతద్
విజానిహి కిమేతద్ యత్థమితి; తథేతి॥

7

అథ - అప్పుడు; వాయువు - వాయువుతో; అబ్రువన్ - (దేవతలు) ఇలా అన్నారు; వాయో -ఓ వాయుదేవా (తదిలేవాడు); కిమ్ - హిది; హితత్ - ఈ; యత్థమ్ ఇతి - బిష్ట
శక్తిఅని), హితత్ - ఇటి; విజాసీహి - తెలుసుతో; తథా ఇతి - అలాగే అని (వాయువు
అన్నాడు)

అప్పుడు దేవతలు వాయుదేవుతో ఓ వాయుదేవా, ఈ అనొధారణమైన శక్తి ఏమిటో
కనుతో అన్నారు. అతడు అందుకు అంగీకరించాడు.

తదభ్యద్రవత్ తమభ్యవదత్ కోత్తిసీతి

వాయురాయి అహి మస్త్రిత్స్తుబ్రవీన్మతలశ్వా వా అహిమస్త్రితి॥ 8

(వాయుః - వాయువు); తత్ - ఆ బిష్టతేజము వద్దకు; అభ్యద్రవత్ - వెళ్లాడు; తమ్ - ఆ
వాయుదేవుని; అభ్యవదత్ - ఆ శక్తి ఇలా అడిగించి; కః - ఎవరు; అసి ఇతి - నువ్వు అని;
వాయుః - వాయువును; వై అహిమ్ అస్తి ఇతి - కదా నేను అని; మాతలశ్వా - మాతల
శుద్ధడను : వై అహిమ్ అస్తి ఇతి - కదా నేను అని, అబ్రవీత్ - అన్నాడు.

వాయువు ఆ అనొధారణశక్తి వద్దకు వేగంగాపోయాడు. ఆ శక్తి సీ వెవరు అని అతణ్ణి
అడిగించి. నేను వాయువును, గాలికి ప్రభువును అని అతడు సమాధానం చెప్పాడు.

**తస్మిం స్తుయి కిం వీర్యమిత్యహిదం
సర్వమాదదియ యదిదం పృథివ్యామితి॥**

9

తస్మిన్ త్యయి - (అటువంటి ప్రతస్మిగల) సీలో; కిమ్ - హిమి; వీర్యం - శక్తి; ఇతి - అని ఆ
బిష్టశక్తి అడిగించి; ఇదం సర్వం - ఇటి అంతా; అపి - కూడా; ఆదటియమ్ - నేను ఎగ
రగొట్టగలను; యత్తఇదమ్ - హిదైనాసరే, పృథివ్యామ్ - భూమిమీద; ఇతి - అని (ఆ వా
యుదేవుడు బదులు పలికాడు.)

ఒతే సీలో కిం శక్తి ఉంచి? అని ఆ బిష్ట శక్తి అడిగించి. భూమిద ఉన్నదైనా నేను
ఎగురగొట్టగలను అన్నాడు వాయుదేవుడు.

తస్మైత్యం నిదధాతే తదాదశ్మే తి
 తదుప్రేయాయ సర్వజీవేన, తన్న శశ
 ఆదాతుం, స తత ఏవ సివవ్యతే నై తద
 శకం విజ్ఞాతుం యదేతద్ యత్థమితి॥

10

వితత్ - ఇది, ఆదత్మ - ఎగరగొట్టు; ఇతి - అని; తస్మై - అతని ఎదుట; త్యంమ్ - గడ్డిపెటి చను; నిదధా - ఉంచించి; తత్ - దాన్ని, సర్వజీవేన - తన యావచ్ఛతితో; ఉప్రేయాయ - (వాయువు) సమీపించాడు; తత్ - దానిని, ఆదాతుమ్ - ఎత్తుతోడానికి; నశశక - శక్తుడు కాలేదు; తతః - అక్కడినుండి; హః - అతడు; సివవ్యతే ఏవ - మరలిపెటయాడు; యత్ - ఎవరు; వితత్ - ఈజి; యత్థమ్ - శక్తి; వితత్ - ఇది; విజ్ఞాతుమ్ - తెలుసుతోవడానికి; న అశకమ్ - నాకు శక్తం కాలేదు; ఇది - అని; (అతడు మరలిపెటయి దేవతలతో అన్నాడు.)

అతని ఎదుట ఆ దివ్యశక్తి ఒక గడ్డిపెటచను ఉంచి బీన్ని ఎగురగొట్టు అంది. వాయువు తనసర్వశక్తిసి ప్రయోగించాడు కాని ఆ గడ్డిపెటకదలలేదు. అందుచేత దేవతల వద్దకు మరలిపెటయి ఈ అప్పిరూప శక్తి విమిటో తెలుసుతోలేకపెటయాను అని దేవతలతో అన్నాడు.

అఫేంద్రమబ్లువన్, మఘవన్నే
 తణ్ణహానీహిం, కిమేతద్
 యత్థమితి; తథీతి; తదభ్య
 ద్రవత్; తన్నాత్ తిరోదధే॥

11

అథ - అష్టుడు; ఇంద్రుమ్ - ఇంద్రుడితో (దేవతలకు ప్రభువు); అబ్లువన్ - (దేవతలు) ఇ లాఅన్నారు; మఘవన్ - ఓ ఇంద్రా, కిమ్ - విమిటి; వితత్ - ఈజి; యత్థమ్ - శక్తి; ఇతి వితత్ - అని ఇది; విజ్ఞానీహిం - తెలుసుతో; తథా - అలాగే; ఇతి - అని (ఇంద్రుడు పలికాడు); తత్ - దానివద్దకు; అభ్యద్రవత్ - వెళ్ళాడు; తన్నాత్ - ఆ ఇంద్రునినుంచి; తిరోదధే - ఆ దివ్యతేజముమాయమైపెటయింది.

అష్టుడు దేవతలు ఇంద్రుడితో ఓ దేవేంద్రా! ఈ అపురూపమైన శక్తి విమిటో తెలుసులో అన్నారు. ఇంద్రుడు సరేనన్నాడు.ఆ శక్తి వద్దకు త్వరత్వరగా వెళ్లాడు. కాని దివ్యశక్తి అతని ఎదుటనుండి అంతరథనమైంది!

స తస్మిన్నే వాకేసే స్త్రియ
మాజగామ బహుశోభమానాముమాం
ప్రామమతిం; తాం హాఁవాచ
కిమేతద్ యత్కమితి॥

12

సః - అతడు (ఇంద్రుడు); తస్మిన్ - ఆ; వివ ఆకాశే - ఆకాశంలోనే; బహుశోభ మానమ్
- అత్మంత అద్భుత సాందర్భవతియైన; స్త్రియమ్ - యువతిని; ఆజగామ - వశ్మింబి,
తామ్ - ఆమెను, ప్రామమతిని - బంగారు నగలు గలదాసిని (హీమంతుని కుమార్తెను);
ఉమామ్ - ఉమదేవిని; ఉవాచహా - అడిగాడు, కిమ్ - విమిటి, వితత్ - ఈ; యత్కమ్ -
శక్తిఃఖతి - అని

ఆకాశ స్థలంలోనే ఇంద్రుడు అత్మంత అద్భుత సాందర్భవతియైన ఒక యువతిని, హీమ
వంతుని కుమార్తెను చూశాడు.ఆమెను అడిగాడు.ఈ అపురూపమైన దివ్యశక్తి విమిటి?
మూడవ భాగం సమాప్తం.

నాలుగవ భాగం
సొ బ్రహ్మతి హాఁవాచ॥
బ్రహ్మణో వా వితద్ విజయే
మహియధ్వమితి; తతో ప్రావ
విదాభ్యుకార బ్రహ్మతి॥

1

సొ - ఆమె; (ఉమాదేవి); బ్రహ్మ - బ్రహ్మం; ఇతి - అని; ఉవాచహా - చెప్పేను ; బ్రహ్మః
-బ్రహ్మంయొక్క; విజయే - విజయంతి; వితత్ - ఇటి; మహియ ధ్వమ్యై - మీరు ఘన
త వహించారు గదా; ఇతి - అని, తతః - దాన్నండి; హవై - మాత్రమే; వితత్ - ఇటి;
బ్రహ్మ - బ్రహ్మం; ఇతి - అని; విదాంచకార - అతడు తెలుసుకున్నాడు.

ఆచార్యుడు:అది బ్రహ్మం అని బ్రహ్మం విజయం వలన కదా మీరు మహిమాస్వతులయ్యారు అని ఉమాదేవి అన్నది. ఆ దివ్యశక్తి బ్రహ్మం అని ఇంద్రుడు అప్పుడు తెలుసుకున్నాడు.

తస్మాద్ వా హితే దేవా అతితరా
మివాన్మాన్ దేవాన్, యదగ్ని రా
యులంద్రుస్తే హైనన్నే దిష్టం పస్సర్పుస్తే
హైనత్ ప్రథమో విదాంచకార బ్రహ్మేతి॥

2

తే - ఆ; అగ్నిః వాయుః ఇంద్రః - అగ్ని వాయువు ఇంద్రుడు; హినత్ - ఈ (బ్రహ్మేస్తి); నేభిష్టే మ్యు - అత్మంత సన్మిహితమైనది; పస్సర్పుస్తి - స్పృశించినారు కదా; యత్ - కనుక; తేహించారే; ప్రథముః - మొదట; హినత్ - ఇది (దివ్యశక్తి); బ్రహ్మ - బ్రహ్మం; ఇతి - అని; విదాంచకార - తెలుసుకున్నారు; తస్మాత్ - అందుచేత, వై - కదా; హితే - ఈ; దేవాః - దేవతలు; అన్మాన్ - ఇతర; దేవాన్ - దేవతలను; అతితరామ్ ఇవ - అతిశయిస్తారు.

అందుచేతనే గదా ఈ దేవతలు - అగ్ని వాయువు ఇంద్రుడు - ఇతర దేవతలను అధిగమించినది. వారే ఆ శక్తికి ఆశంతంత సమీపంగా వెళ్లారు. అది బ్రహ్మం అని తెలుసుతోవడంలో వారే ప్రపథములు.

తస్మాద్ వా ఇంద్రో ఇతితరా
మివాన్మాన్ దేవాన్, సహైనన్నే
దిష్టం పస్సర్ప, స హైనత్
ప్రథమో విదాంచకార బ్రహ్మేతి॥

3

సఃహించారే - ఆ ఇంద్రుడు; హినత్ - ఈ బ్రహ్మంను; నేభిష్టమ్యు - అత్మంత సమీపమున (బ్రహ్మేస్తి); పస్సర్ప - స్పృశించాడు; హించారే - కనుక; సః - అతడు; హినత్ - ఇది, బ్రహ్మ - బ్రహ్మం; ఇతి - అని; ప్రథముః - మొదట; విదాంచకార - తెలుసుకున్నాడు; తస్మాత్ వై - కనుకనే; ఇంద్రః - ఇంద్రుడు; అన్మాన్ దేవాన్ - ఇతర దేవతలను; అతితరామ్ ఇవ - అతిశయిస్తాడు కూడా.

ఇంద్రుడు ఈ బ్రహ్మం ను సమీపంలో స్పృశించాడు. అందుచేతనే గదా ఇంద్రుడు ఇతర దేవతలను అధిగమించినది! అతడే ఆ దివ్యశక్తి బ్రహ్మం అని తెలుసుతోవడంలో అతడే ప్రథముడు. ఇంద్రుడే బ్రహ్మవేత్తలలో మొదటివాడు.

తస్మివ ఆదేశః యదేతద్ విద్యుతో వ్యద్యతదా

ఇతిన్నామీమిపదా ఇత్తథి దైవతమ్॥

4

తన్న - దానియొక్క (బ్రహ్మతత్త్వం యొక్క); విషః - తః; ఆదేశః - వర్ణన; యత్ వితత్ - విద్యుతే; విద్యుతః - మెరుపుయొక్క వ్యద్యతత్ - మెరుము; ఆ -ఆహారి! న్నామీమిపద్ ఇతి ఆ - రెప్పలు ఆర్థేటట్లు చేస్తున్నది. ఆహారి!, ఇతి అధిదైవతమ్ - దేవతలకు లేదా ప్రకృతి శక్తులకు సంబంధించినంతవరకు.

బహ్మం వర్ణన ఇటి: ఆహారి! మిరుమట్లగొలువు మెరుపును ప్రకాశింపజేసేది ఆ బ్రహ్మమే. మనిషిని రెప్పలు ఆర్థేటట్లు చేసేది ఆ బ్రహ్మమే. ప్రకృతి శక్తులుగా ఆ బ్రహ్మం అభివ్యక్తికర ఇంకు సంబంధించినదిగా చెప్పవలసింది ఇటి.

అథా ధ్యాత్తం యదేతద్ గంభీర చ

మనోఽనేన చైతదుపస్తరత్తజీక్షణం సంకల్పః॥

5

అథ - ఇక; అధ్యాత్తమ్ - ఆత్మలోనే దాని అభివ్యక్తి దృవ్యై దాని వర్ణన; యత్ వితత్ అనే న - తః బ్రహ్మం వల్ల; మనః - మనస్స; వితత్ - దీనిని (తః ప్రపంచాన్ని); గంభీర ఇవ చ - తెలుసుకుంటుంది; అజీక్షణమ్ - ఎల్లప్పడు; ఉపస్తరతి - జ్ఞాపకం ఉంచుకుంటుంది; సంకల్పః చ - ఉంపించుకుంది కూడా.

ఇప్పుడు ఆత్మలో బ్రహ్మం అభివ్యక్తికరణం అన్న దృక్కోణం నుండి దాని వర్ణనను గురించి; ఆ బ్రహ్మంవలననే మనస్స తః బాహ్య ప్రపంచాన్ని తెలుసుకుంటుంది. జ్ఞాపకం ఉంచు కుంటుంది, వస్తువులను ఉంపించుకుంటుంది.

తద్ద తద్వనం నామ

తద్వనమిత్తువిసేతవ్యం;

సమ వితదేవం వేదాభిష్టానం

సర్వాణి భూతాని సంవాచ్ఛంతి॥

6

తత్త్వం - అది (బ్రహ్మం); తద్వనమ్ నామ - తద్వనం అని వేరు బడెను; తద్వనమ్ ఇతి - తద్వనమ్మిలని; ఉపాసితవ్యమ్ - ధ్యానింపవలెను; స్సః - అతడు; యుః - ఎవరైతే; వితత్ - ఇది (బ్రహ్మం); వివమ్ - ఇలా; వేద - తెలుసుకుంటాడో (ధ్యానిస్తాడో); వినమ్ - ఇతి నిని(ఉపాసకుడిని); సర్వాణి భూతాని - అన్ని జీవాలూ, అభిసంవాంచ్ఛంతి - ప్రేమిస్తాయి.

బ్రహ్మం తద్వనం అని అన్ని జీవులకూ ఆత్మగా ఆరాధింపదగినదగి ప్రసిద్ధి చెందింది.
అబట్టి దాన్ని తద్వనంగా ధ్యానించాలి ఇలా తెలుసుకున్న వానిని సకల జీవులూ ప్రేమి స్తాయి.

ఉపనిషదం భో బ్రూహీత్సుక్తా త ఉపనిషద్
బ్రాహ్మం వావ త ఉపనిషదబ్రూమేతి॥

7

భోః - ఆచార్యవర్తు; ఉపనిషదమ్ - ఉపనిషత్తును; బ్రూహీ - (నాకు) చెప్పండి; ఇతి - అని (శిష్యుడు అడిగాడు); తే - నీకు; ఉపనిషత్ - ఉపనిషత్తు; ఉక్తా - చెప్పబడింది;
బ్రాహ్మమ్ - బ్రహ్మసికి సంబంధించిన; ఉపనిషదమ్ - ఉపనిషత్తును; వావ - కదా; తే - నీకు, అబ్రూము - చెప్పొం, ఇతి - అని; (అతడు బదులు చెప్పాడు).

శిష్యుడు : ఆచార్యవర్తు, నాకు ఉపనిషత్తీని ఉపదేశించండి.
ఆచార్యుడు : నీకు ఉపనిషత్తు ఉపదేశించబడింది. నిజంగా బ్రహ్మం గూళ్లిన ఉపనిషత్తు నీకు ఉపదేశించాం.

తస్మై తవిందమః కర్త్వేతి ప్రతిష్ఠా
వేదాః సర్వాంగాని సత్త మాయతనమ్॥

8

తపః - తపస్సు; దమః - నిగ్రహం; కర్త్వ ఇతి - యజ్ఞసిధులు (వికసిష్టమైన కర్త్వ); తస్మై - దానియొక్క (ఉపనిషత్తుయొక్క); ప్రతిష్ఠా - పాదాలు; (వాటిపైన అది నిలుస్తుంది); వేదాః - వేదాలు; సర్వాంగాని - అన్ని అవయవాలు; సత్తం - సత్తుం; ఆయతనమ్ - నివాస స్థానం.

తపస్స, నిర్గంఠ, నిష్టా పూర్వకమైన కర్తృ ఇవి దానికి (ఉపనిషత్తులోని బ్రహ్మ జ్ఞానానికి) మూలభిత్తికలు. వేదాలు దాని సర్వంగాలు. సత్యం దాని సివాస స్థానం.

యోవా ఏతామేవం వేదాపహత్త వాప్తిన
మనసే స్వదేలోకే జ్యేయే ప్రతితిష్ఠతి ప్రతితిష్ఠతి
ఇతి చతుర్థః ఖండః:

9

యం - ఎవరైతే; షై - నిజంగా; ఏతామ్ - బీనిని (ఉపనిషత్తును) ఏవమ్ - ఇలాగ; వేద - తెలుసుకుంటాడో; (సః - అతడు); వాప్తినమ్ - వాపొన్ని; అపహత్త - నితింపజేసి; అనసే - శాస్త్రతమైన; జ్యేయే - అత్మన్నస్తతమైన, మహత్తమమైన; స్వదేలోకే - బ్రహ్మంలో లేక ఆనంద మయమైన స్వద్వంలో, ప్రతితిష్ఠతి - నివసిస్తాడు; (రెండవ ప్రతితిష్ఠతి - ఉపనిషత్తు సమాప్తిసూచిస్తుంది).

నిజంగా, ఇలా ఉపనిషత్తును తెలుసుకున్నవాడు వాపొన్ని నిర్మాలించుకుంటాడు. అనం తము మహాస్తతమూ ఆనందమయమూ వన బ్రహ్మంలో ప్రతిష్టితుడెతాడు. అవును దాన్నీ ప్రతిష్టితుడెతాడు.

శాంతి మంత్రం

ఓం అప్తాయన్తు మమాంగాని వాక్తప్రాణాష్టుః శ్రీత్రమధో బలమింద్రియాణిచ సర్వాణి
సర్వం బ్రహ్మాపనిషదుడం మా ఇ హం బ్రహ్మసిరాకుర్మం మామా బ్రహ్మ సిరాకరోదసిరాకర
ణ మస్త్రఫసిరాకరణం మే ఇ స్తు తదాత్తుని నిరతే య ఉపనిషత్తు ధర్మస్తేమయిసన్తు
తేజమయిసన్తు॥

ఓం శాంతిః శాంతిః శాంతిః

మమ - నా ; అంగాని - అవయవాలు; అప్తాయన్తు - శక్తివంతములగు గాక; ఆధో - ఇంకనూ; వాక్త - వాక్య; ప్రాణః - ప్రాణం; చక్షుః - కన్ను; శ్రీత్రమ్ - చెవి; బలమ్ - శక్తి;
సర్వాణి - అన్ని; ఇంద్రియాణి - ఇంద్రియాలు; చ - కూడ; జీవనిషదుం - ఉపనిషత్తులో
చెప్పబడిన; బ్రహ్మ - బ్రహ్మం; సర్వం - సమస్తం; అహం - నేను; బ్రహ్మ - బ్రహ్మస్తి; మాని
రాకుర్మం - నిరాకలింపకుందును గాక; బ్రహ్మ - బ్రహ్మం; మా - నన్ను; మాని రాకరోత్
- నిరాకలింపకుండుగాక; అసిరాకరణం - నిరాకలించకుండటం; మే - నాయెడల; అన్తు
- ఉండుగాక; ఉపనిషత్తు - ఉపనిషత్తులతో; యే - విషి, ధర్మః - ఉత్స్తమ గుణాలు;
(ఉన్నవో); తే - అవస్థ; తదాత్తునివిరతే - ఆ ఆత్మలో శ్రద్ధగల; మయి - నాయందు; సన్తు -
ఉండుగాక.

నా అవయవాలు సత్కివంతాలగుగాక. నా వాక్య, ప్రాణాలు, కష్టాలు, చెవి మరియు అన్ని ఇంద్రియాలు సత్కివంతాలగుగాక. ఈ సకలబ్రహ్మిండము వేదాంతవేద్యమైన బ్రహ్మమే. ఎస్సైడ్సానేను బ్రహ్మస్తోస్తు సిరాకలింపకుండునుగాక. బ్రహ్మం నన్ను సిరాకలింపకుండుగాక (అనగా నేను ఆ బ్రహ్మమే కదా!). నా సిరాకరణం బ్రహ్మంలో లేకుండుగాక. బ్రహ్మసిరాక రణం కశీసంనాలో లేకుండుగాక. ఉపసిధత్తుల్లో చెప్పబడిన ఉత్తమగుణాలు ఆత్మసిరణు డైన నాయందు నిలుచుగాక. నా యందు ఆ సకలధర్మములు నెలతిసుగాక!

ఓం శాంతిః శాంతిః శాంతిః